

Udler: Jeg kan heller ikke undlade i Anledning af det stærke Angreb, der fremkom fra min ærede Ven, det ærede Medlem for Kjøbenhavns 5te Valgfreds (Ville), at svare et Par Ord som Udvalgets Formand. Det følger af sig selv, at, efterat denne Sag havde været paa Bane ved 1ste Behandling, vakte det min Opmærksomhed. Jeg stillede selv efter Dødsfordring af et Par Medlemmer i Thinget — foruden at min Opmærksomhed allerede blev henledt derpaa — det omtalte Forslag, som Udvalgets Fleertal stemte imod. Men, skjøndt jeg selv stemte for mit Forslag, kunde jeg dog fuldstændigt billige Fleertallets Grunde. Det er ogsaa mærkværdigt, at det ærede Medlem kun har fæstet sin Opmærksomhed paa den ene Post, der betydeligt har overskredet Forventningerne. Han vil see af Anmærkningerne Sp. 1525—26 ad § 16 i Tillægsbevillingen, at man overhovedet havde ventet, at denne Commission ikke vilde medføre store Udgifter. Der blev anvist den til Contourudgifter 300 Rd., til yderligere Udgifter 2,000 Rd., og dog er der brugt 4,500 Rd. til disse Udgifter. Dette viser altsaa, at Arbejdet har faaet et meget større Omfang, end man ventede, og det er da naturligt, at Udgifterne ogsaa til Diæter da ere blevne større. Jeg maa antage, hvad jeg ogsaa har faaet bekræftet ved at spørge mig for, at det er Formanden for Commissionen, der først har indstillet Diæterne; derpaa har Regjeringen bifaldet dem, og jeg er overbevist om, at der ikke har været Tale om at bevilge Noget, uden efter et bestemt Princip og efter det Princip, som den høitærede Minister havde udtalt. Spørgsmaalet om Diæterne maatte fremkomme for Revisionen, og, hvis der var Folk, der havde oppebaaret dem uden at være berettigede dertil, — at Folk, der boe i Byen, ikke kunne faae Diæter, men alene Honorar, synes mig klart — maatte Statsrevisionen tage fat paa Sagen. Det maa være den Betyggelse, vi kunne vente. Der har ogsaa gjort sig andre Hensyn gjældende hos Udvalgets Fleertal, som jeg aabent skal udtale, da jeg finder dem fuldstændigt correcte, og da de ere udtalte i Udvalget. Der er sagt, at Udvalget skal sørge for, at de Dødslysninger komme frem, der ere nødvendige, for at Thinget kan fatte en rigtig Beslutning,

altsaa sørge for, at der ikke bevilges Diæter, som ikke vare berettigede til at bevilges, men det maa ene Statsrevisionen kunne beffæstige sig med, men at see efter, hos hvem der er gjort Gentilithetshensyn gjældende, have vi Intet med at gjøre. Det vilde være en Nysgjerrighed, der ikke var Grund til for os eller Thingets Medlemmer at faae tilfredsstillt. Vi have i det store Arbejde, Commissionen har havt, fundet tilstrækkelig Grund til, at disse Udgifter ere overskredne, og vi have i den Formands Person, der stod i Spidsen for Commissionen, havt en tilstrækkelig Sikkerhed for, at han vilde holde strengt over, hvad der var berettiget, og vi ere overbeviste om, at da Regjeringens Bevilling var skeet efter hans Indstilling, var der ikke noget Urigtigt i den, men hvis der var noget Urigtigt i den, maatte Statsrevisionen komme og gjøre opmærksom derpaa, og alt Andet sandt vi Uvedkommende. Jeg har stemt for Forslaget om at faae Dødslysninger, men jeg har godt kunnet boie mig for de Grunde, der fremførtes af Udvalgets Fleertal om, at det var urigtigt.

Ordføreren: I Anledning af dette Spørgsmaal skal jeg bemærke, at jeg har ønsket, at man skaffede Dødslysninger i denne Sag som i alle andre, hvor det er muligt at skaffe Dødslysninger; men det, som for mig har staaet som det Afgjørende for Fleertallet, hvortil jeg ikke hører, er tildeels en noget anden Grund end den, der sidst blev anført. Jeg troer nemlig, at Fleertallet gif ud fra, at de Dødslysninger, her kunde være Tale om, ikke let vilde kunne føre til et Botum fra Thingets Side, hvorimod man ganske naturligt har villet udskyde Sagen til Statsrevisionen, og paa den anden Side vilde den høitærede Finanzminister have den største Lethed ved, naar det ønskedes, at give de Dødslysninger, der bleve begjærte; thi det Regnskab, der er Tale om, maatte være kort og simpelt, og jeg tænker, at, hvis den høitærede Finanzminister havde været vidende om, at Ønsket i denne Henseende vilde fremkomme, kunde han have oplyst derom med kort Barsel. Med Hensyn til den Verel, der blev trukken paa Consistorium, beder jeg ærede Medlemmer, der ellers ville stemme for Fleertallets